

Дорогие друзья,

Прилагается статья ведущего греческого историка **Феофаниса Малкидиса**, специалиста и борца за признание Геноцида греков Востока, **«С новым, добрым, свободным 2023 годом!»**, (статья на греческом и в переводе -google translation- на русском языках).

Θεοφάνης Μαλκίδης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

Καλή και λεύτερη χρονιά!

Ο Γιώργος Σεφέρης μιλώντας το 1969 για την κατάσταση στην Ελλάδα, την εποχή εκείνη, καταγράφει με εντυπωσιακά προφητικό τρόπο και το σήμερα: *«Μας έχει επιβληθεί ένα καθεστώς ολωσδιόλου αντίθετο με τα ιδεώδη για τα οποία πολέμησε ο κόσμος μας και τόσο περίλαμπρα ο λαός μας .... Είναι μια κατάσταση υποχρεωτικής νάρκης, όπου όσες πνευματικές αξίες κατορθώσαμε να κρατήσουμε ζωντανές, με πόνους και με κόπους, πάνε κι αυτές να καταποντιστούν μέσα στα ελώδη στεκούμενα νερά. Δε θα μου ήταν δύσκολο να καταλάβω πως τέτοιες ζημιές δε λογαριάζουν πάρα πολύ για ορισμένους ανθρώπους. Όσο μένει η ανωμαλία, τόσο προχωρεί το κακό».*

Και τον νομπελίστα ποιητή τον συμπληρώνει ο εθνικός μας ποιητής, ο Διονύσιος Σολωμός, ο οποίος στην επιστολή του στον απομνημονευματογράφο του Θεόδωρου

Κολοκοτρώνη και έντιμο δικαστή Γεώργιο Τερτσέτη, επίσης με προφητικό τρόπο γράφει τα εξής: **«Η διαφθορά είναι τόσο γενική κι έχει τόσο βαθιές ρίζες, που σε κάνει να σαστίζεις».**

Κάθε τέλος μίας χρονιάς και κάθε αρχή μίας νέας, αποτελεί έναν προσωπικό απολογισμό υποθέτω και συλλογικό, για το έτος που πέρασε και έναν προγραμματισμό στόχων για το έτος που έρχεται. Άλλωστε έτσι αρμόζει σε πολιτικά όντα, σε ζωντανούς ανθρώπους με γνώση της κληρονομιάς που κουβαλούν, ενώ κάθε αρχή ενός νέου έτους αποτελεί ένα ξεκίνημα για, συν Θεώ, μεγάλες, όπως αρμόζει σε ανθρώπινες υπάρξεις, πράξεις.

Πράξεις που να είναι αντίστοιχες με αυτές που προσδοκά να υλοποιήσει κάθε άνθρωπος που νοιάζεται και αγαπά τη ζωή, που αγαπά δηλαδή τους συνανθρώπους του και μάχεται για το μεγάλο, για το σπουδαίο. Πράξεις που να είναι αντίθετες με αυτές που έκανε και ντρέπεται, βλάπτοντας, συκοφαντώντας, δυσφημίζοντας, ακόμη και κολακεύοντας, όπως έλεγε ο Διογένης αναφέροντας ως το μεγαλύτερο κακό.

Ζούμε σε δύσκολες εποχές, δύσκολες στιγμές. Ο Ελληνισμός, η Ελλάδα, η πατρίδα μας, από τη Θράκη, μέχρι το Αιγαίο, την Κύπρο, δεν αναγνωρίζεται. Προσωπικώς δεν αναπαύομαι, από όσα βλέπω και αισθάνομαι. Φασισμός και βιασμός παντού. Νιώθω ότι ζω στον τόπο μου, νοσταλγώντας τον τόπο μου, για να χρησιμοποιήσω πάλι τα λόγια του Σεφέρη.

Κράτος διαλυμένο, χρεοκοπημένο, δουλικό σε κάθε είδους δανειστές και απαιτήσεις, έχοντας δώσει ή είναι έτοιμο να δώσει Γη και Ύδωρ στην Τουρκία και στους Βαλκάνιους πασάδες της, Παιδεία με εθνομηδενιστές, αρνητές και ψευτοκαθηγητές, Υγεία και Πρόνοια που καταρρέουν, Αγροτικός κόσμος που καταστρέφεται, Νέοι και Μεγαλύτεροι που φεύγουν αηδιασμένοι αναζητώντας εργασία και δικαιοσύνη, Διανοούμενοι που σιωπούν για την τραγωδία του λαού μας, Ψευτοπολιτικοί που διορίζονται βάσει (οικογενειακής ή/και άλλης) επετηρίδας, Ψευτοκόμματα- παρακρατικοί μηχανισμοί, Μεγαλοαπατεώνες που παριστάνουν τους σπουδαίους, Αφύσικο που βαπτίζεται Φυσικό, Αμαρτία που τη βάπτισαν Αρετή, όπως γράφει ο έτερος νομπελίστας ποιητής Οδυσσέας Ελύτης.....

Βρισκόμαστε μπροστά σε αδιέξοδο, οικονομικό, κοινωνικό, πνευματικό, αξιακό και δεν πρέπει να σιωπήσουμε, ούτε να φλυαρήσουμε. Απαιτείται ορθός, ελληνικός λόγος, κυρίως όμως έργο και πράξη. Ο Σεφέρης στο μήνυμά του από το όχι και τόσο μακρινό 1969 καταλήγει με την εξής προτροπή: **«Είμαι ένας άνθρωπος χωρίς κανένα απολύτως πολιτικό δεσμό και, μπορώ να το πω, μιλώ χωρίς φόβο και χωρίς πάθος. Βλέπω μπροστά μου τον γκρεμό όπου μας οδηγεί η καταπίεση που κάλυψε τον τόπο. Αυτή η ανωμαλία πρέπει να σταματήσει. Είναι εθνική επιταγή».**

Μία ανωμαλία που πρέπει να σταματήσει αγωνιζόμενοι, «όσοι ζωντανοί» για μία αναγέννηση, κοινωνική και εθνική, ακολουθώντας (και) τα λόγια του Σολωμού: *«Μόνον όταν οι αφορμές της διαφθοράς εξολοθρευθούν πέρα ως πέρα, θα μπορέσουμε να έχουμε μία ηθική αναγέννηση. Τότε, το μέλλον μας θα είναι μεγάλο, όταν όλα στηριχθούν στην ηθική, όταν θριαμβεύσει η δικαιοσύνη, όταν τα γράμματα καλλιεργηθούν όχι για μάταιη επίδειξη, παρά για το όφελος του λαού, που έχει ανάγκη από πραγματική παιδεία και από μόρφωση όχι σχολαστική».*

Ο Ελληνισμός έχει να αποφασίσει ανάμεσα στη συνθηκολόγηση και την αντίσταση και ο Γιώργος Σεφέρης γράφει για το αποτέλεσμα της υποταγής: *«Μας έλεγαν θα νικήσετε όταν υποταχτείτε. Υποταχτήκαμε και βρήκαμε τη στάχτη. Μας έλεγαν θα νικήσετε όταν εγκαταλείψετε τη ζωή σας. Εγκαταλείψαμε τη ζωή μας και βρήκαμε τη στάχτη.... Μένει να ξαναβρούμε τη ζωή μας, τώρα που δεν έχουμε πια τίποτα».*

Η επιλογή της αντίστασης αντί για την υποταγή και τη στάχτη είναι μονόδρομος. Η επιλογή είναι η δύναμη της ελληνικής γνώσης από την αρχαία Ελλάδα μέχρι το σήμερα, η αντιστασιακή ελληνικότητα, από τους Υψηλάντες και τον Κολοκοτρώνη, μέχρι τον Παύλο Μελά και τον Ίωνα Δραγούμη, από τον Ναπολέοντα Σουκατζίδα, τον Περρίκο μέχρι και τα χιλιάδες θύματα των Ολοκαυτωμάτων της Ναζιστικής Κατοχής από το Δίστομο μέχρι τα Καλάβρυτα. Από τον Γκάτσο, τον Λειβαδίτη τον Ελύτη και τον Σεφέρη, μέχρι τον Παλληκαρίδη και τον Αυξεντίου, τους στρατιώτες των Κυπριακών Θερμοπυλών του 1974, τον Γιαλοψό, τον Καραθανάση, τον Βλαχάκο και τον Γεώργιο Μπαλταδώρο.

Επιλέγουμε τη Μακεδονία, το Αιγαίο, τη Θράκη, την Κύπρο, τη Βόρειο Ήπειρο, τη Διασπορά τον Ελληνισμό της Αντίστασης και της Συνέχειας .

Καλή χρονιά, καλόν αγώνα σε όλες και όλους!

Φεοφάνης Μάλκιδης – профессор Университета Пантион (г.Афины)

Феофанис Малкидис.

Доктор Университета Пантион. Член Международной ассоциации ученых по изучению геноцида.

С новым, добрым, свободным 2023 годом!

Йоргос Сеферис, говоря в 1969 году о ситуации в Греции в то время, впечатляюще пророчески отмечает и сегодня: «Нам был навязан режим, полностью противоречащий идеалам, за которые боролся наш мир и так блестяще наш народ. . . . Это состояние вынужденной спячки, когда все духовные ценности, которые нам удалось сохранить ценой труда и боли, также собираются поглотить болотные стоячие воды. Мне нетрудно было бы понять, что для некоторых людей такие убытки не имеют большого значения. Пока аномалия остается, зло наступает».

А поэта-лауреата Нобелевской премии дополняет наш национальный поэт Дионисий Соломос, который в своем письме мемуаристу Феодору Колокотронису и честному судье Георгиосу Терцетису также пророчески пишет следующее: *«Коррупция настолько всеобща и имеет такие глубокие корни, что заставляет ты сбиваешь с толку».*

Каждое окончание года и каждое начало нового — это личная оценка, я полагаю, и коллективная, за прошедший год и планирование целей на год грядущий. Ведь так и подобает политическим существам, живым людям со знанием того наследия, которое они несут, а каждое начало нового года есть начало с Богом великих дел, как и подобает человеку.

Действия, которые соответствуют тем, которые ожидаются от каждого человека, который заботится и любит жизнь, то есть который любит своих ближних и борется за великое, за великое. Поступки, которые противоречат тому, что он сделал и ему стыдно, вредят, клеветают, порочат, даже льстят, как говорил Диоген, цитируя как величайшее зло.

Мы живем в трудные времена, трудные времена. Эллинизм, Греция, наша родина, от Фракии, до Эгейского моря, Кипр, не признается. Я лично не отдыхаю, от того, что вижу и чувствую. Фашизм и насилие повсюду. Я чувствую, что живу на своем месте, скучаю по своему месту, если снова использовать слова Сефериса.

Государство распущенное, банкрот, раб всевозможных кредиторов и требований, давшее или готовое дать землю и воду Турции и ее балканским пастбищам, Образование с этнонигилистами, отрицателями и лжеучителями, Здоровье и благосостояние, которые рушатся, Аграрный мир, который уничтожаются, Молодые и Старые, которые с отвращением уходят в поисках работы и справедливости, Интеллигенты, молчащие о трагедии нашего народа, Псевдополитики, назначаемые на основании (семейного и/или иного) ежегодника, Псевдо- партии - полугосударственные механизмы, Большие махинации, притворяющиеся великими, Неестественное окрещенное Естественным, Грех, окрещенный Добродетелью, как пишет другой нобелевский лауреат поэт Одиссей Элитис...

Мы находимся в тупике, экономическом, социальном, духовном, ценностном и мы не должны ни молчать, ни болтать. Правильно, требуется греческий язык, но прежде всего работа и действие. Сеферис в своем послании из не столь уж далекого 1969 года завершает следующим наставлением: *«Я человек, совершенно не имеющий политических связей, и, можно сказать, говорю без страха и без страсти. Я вижу перед собой пропасть, куда ведет нас угнетение, охватившее место. Эта аномалия должна прекратиться. Это национальный императив».*

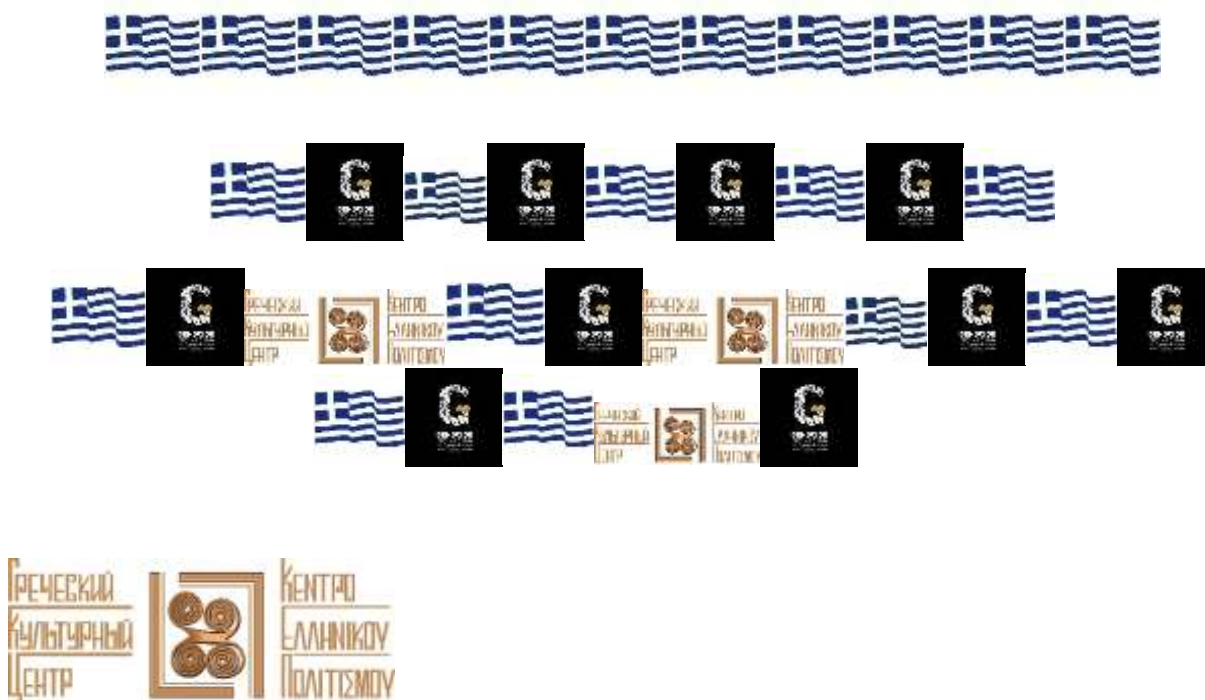
Аномалия, которую необходимо остановить борьбой «живых» за возрождение, социальное и национальное, следуя (также) словам Соломона: *«Только когда причины коррупции будут полностью искоренены, мы сможем иметь нравственное возрождение». . Тогда наше будущее будет великим, когда все будет основано на этике, когда восторжествует справедливость, когда грамота будет культивироваться не для показухи, а для пользы людей, которым нужно настоящее, а не схоластическое образование».*

Эллинизму приходится выбирать между капитуляцией и сопротивлением, и Гиоргос Сеферис пишет о результате подчинения: *«Нам сказали, что вы победите, когда подчинитесь. Мы представили и нашли пепел. Нам говорили, что ты победишь, когда отдашь свою жизнь. Мы отдали свои жизни и нашли прах.... Мы должны снова найти свою жизнь, теперь, когда у нас ничего нет».*

Выбор сопротивления вместо подчинения и пепла — улица с односторонним движением. Выбор — это сила греческих знаний от древней Греции до наших дней, греческое сопротивление, от Ипсилантеса и Колокотрониса до Павлоса Меласа и Ионы Драгумиса, от Наполеона Сукацидиса, Перрико до тысяч жертв Холокоста нацистской оккупации от Дистомоса до Калавриты. От Гацоса, Ливадитиса, Элитиса и Сефериса до Палликаридиса и Авксентиу, воинов кипрских Фермопил 1974 года, Гиалопсоса, Каратанасиса, Влачакоса и Георгиоса Балтадороса.

Мы выбираем Македонию, Эгейское море, Фракию, Кипр, Северный Эпир, Диаспору, эллинизм сопротивления и преемственности.

С Новым годом, удачной борьбы всем!

Αγαπητοί φίλοι,

Παρατίθεται άρθρο, που λάβαμε από τον διακεκριμένο Έλληνα ιστορικό **Θεοφάνη Μαλκίδη**, γνωστό μαχητή για το ζήτημα της αναγνώρισης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Ανατολής, **«Καλή και λεύτερη χρονιά»**.

Θεοφάνης Μαλκίδης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

Καλή και λεύτερη χρονιά!

Ο Γιώργος Σεφέρης μιλώντας το 1969 για την κατάσταση στην Ελλάδα, την εποχή εκείνη, καταγράφει με εντυπωσιακά προφητικό τρόπο και το σήμερα: *«Μας έχει επιβληθεί ένα καθεστώς ολωσδιόλου αντίθετο με τα ιδεώδη για τα οποία πολέμησε ο κόσμος μας και τόσο περίλαμπρα ο λαός μας .... Είναι μια κατάσταση υποχρεωτικής νάρκης, όπου όσες πνευματικές αξίες κατορθώσαμε να κρατήσουμε ζωντανές, με πόνους και με κόπους, πάνε κι αυτές να καταποντιστούν μέσα στα ελώδη στεκούμενα νερά. Δε θα μου ήταν δύσκολο να καταλάβω πως τέτοιες ζημιές δε λογαριάζουν πάρα πολύ για ορισμένους ανθρώπους. Όσο μένει η ανωμαλία, τόσο προχωρεί το κακό».*

Και τον νομπελίστα ποιητή τον συμπληρώνει ο εθνικός μας ποιητής, ο Διονύσιος Σολωμός, ο οποίος στην επιστολή του στον απομνημονευματογράφο του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη και έντιμο δικαστή Γεώργιο Τερτσέτη, επίσης με προφητικό τρόπο γράφει τα εξής: *«Η διαφθορά είναι τόσο γενική κι έχει τόσο βαθιές ρίζες, που σε κάνει να σαστίζεις».*

Κάθε τέλος μίας χρονιάς και κάθε αρχή μίας νέας, αποτελεί έναν προσωπικό απολογισμό υποθέτω και συλλογικό, για το έτος που πέρασε και έναν προγραμματισμό στόχων για το έτος που έρχεται. Άλλωστε έτσι αρμόζει σε πολιτικά όντα, σε ζωντανούς ανθρώπους με γνώση της κληρονομιάς που κουβαλούν, ενώ κάθε αρχή ενός νέου έτους αποτελεί ένα ξεκίνημα για, συν Θεώ, μεγάλες, όπως αρμόζει σε ανθρώπινες υπάρξεις, πράξεις.

Πράξεις που να είναι αντίστοιχες με αυτές που προσδοκά να υλοποιήσει κάθε άνθρωπος που νοιάζεται και αγαπά τη ζωή, που αγαπά δηλαδή τους συνανθρώπους

του και μάχεται για το μεγάλο, για το σπουδαίο. Πράξεις που να είναι αντίθετες με αυτές που έκανε και ντρέπεται, βλάπτοντας, συκοφαντώντας, δυσφημίζοντας, ακόμη και κολακεύοντας, όπως έλεγε ο Διογένης αναφέροντας ως το μεγαλύτερο κακό.

Ζούμε σε δύσκολες εποχές, δύσκολες στιγμές. Ο Ελληνισμός, η Ελλάδα, η πατρίδα μας, από τη Θράκη, μέχρι το Αιγαίο, την Κύπρο, δεν αναγνωρίζεται. Προσωπικώς δεν αναπαύομαι, από όσα βλέπω και αισθάνομαι. Φασισμός και βιασμός παντού. Νιώθω ότι ζω στον τόπο μου, νοσταλγώντας τον τόπο μου, για να χρησιμοποιήσω πάλι τα λόγια του Σεφέρη.

Κράτος διαλυμένο, χρεοκοπημένο, δουλικό σε κάθε είδους δανειστές και απαιτήσεις, έχοντας δώσει ή είναι έτοιμο να δώσει Γη και Ύδωρ στην Τουρκία και στους Βαλκάνιους πασάδες της, Παιδεία με εθνομηδενιστές, αρνητές και ψευτοκαθηγητές, Υγεία και Πρόνοια που καταρρέουν, Αγροτικός κόσμος που καταστρέφεται, Νέοι και Μεγαλύτεροι που φεύγουν αηδιασμένοι αναζητώντας εργασία και δικαιοσύνη, Διανοούμενοι που σιωπούν για την τραγωδία του λαού μας, Ψευτοπολιτικοί που διορίζονται βάσει (οικογενειακής ή/και άλλης) επετηρίδας, Ψευτοκόμματα- παρακρατικοί μηχανισμοί, Μεγαλοαπατεώνες που παριστάνουν τους σπουδαίους, Αφύσικο που βαπτίζεται Φυσικό, Αμαρτία που τη βάπτισαν Αρετή, όπως γράφει ο έτερος νομπελίστας ποιητής Οδυσσέας Ελύτης.....

Βρισκόμαστε μπροστά σε αδιέξοδο, οικονομικό, κοινωνικό, πνευματικό, αξιακό και δεν πρέπει να σιωπήσουμε, ούτε να φλυαρήσουμε. Απαιτείται ορθός, ελληνικός λόγος, κυρίως όμως έργο και πράξη. Ο Σεφέρης στο μήνυμά του από το όχι και τόσο μακρινό 1969 καταλήγει με την εξής προτροπή: **«Είμαι ένας άνθρωπος χωρίς κανένα απολύτως πολιτικό δεσμό και, μπορώ να το πω, μιλώ χωρίς φόβο και χωρίς πάθος. Βλέπω μπροστά μου τον γκρεμό όπου μας οδηγεί η καταπίεση που κάλυψε τον τόπο. Αυτή η ανωμαλία πρέπει να σταματήσει. Είναι εθνική επιταγή».**

Μία ανωμαλία που πρέπει να σταματήσει αγωνιζόμενοι, «όσοι ζωντανοί» για μία αναγέννηση, κοινωνική και εθνική, ακολουθώντας (και) τα λόγια του Σολωμού: **«Μόνον όταν οι αφορμές της διαφθοράς εξολοθρευθούν πέρα ως πέρα, θα μπορέσουμε να έχουμε μία ηθική αναγέννηση. Τότε, το μέλλον μας θα είναι μεγάλο, όταν όλα στηριχθούν στην ηθική, όταν θριαμβεύσει η δικαιοσύνη, όταν τα γράμματα καλλιεργηθούν όχι για μάταιη επίδειξη, παρά για το όφελος του λαού, που έχει ανάγκη από πραγματική παιδεία και από μόρφωση όχι σχολαστική».**

Ο Ελληνισμός έχει να αποφασίσει ανάμεσα στη συνθηκολόγηση και την αντίσταση και ο Γιώργος Σεφέρης γράφει για το αποτέλεσμα της υποταγής: **«Μας έλεγαν θα νικήσετε όταν υποταχτείτε. Υποταχτήκαμε και βρήκαμε τη στάχτη. Μας έλεγαν**

θα νικήσετε όταν εγκαταλείψετε τη ζωή σας. Εγκαταλείψαμε τη ζωή μας και βρήκαμε τη στάχτη.... Μένει να ξαναβρούμε τη ζωή μας, τώρα που δεν έχουμε πια τίποτα».

Η επιλογή της αντίστασης αντί για την υποταγή και τη στάχτη είναι μονόδρομος. Η επιλογή είναι η δύναμη της ελληνικής γνώσης από την αρχαία Ελλάδα μέχρι το σήμερα, η αντιστασιακή ελληνικότητα, από τους Υψηλάντες και τον Κολοκοτρώνη, μέχρι τον Παύλο Μελά και τον Ίωνα Δραγούμη, από τον Ναπολέοντα Σουκατζίδη, τον Περρίκο μέχρι και τα χιλιάδες θύματα των Ολοκαυτωμάτων της Ναζιστικής Κατοχής από το Δίστομο μέχρι τα Καλάβρυτα. Από τον Γκάτσο, τον Λειβαδίτη τον Ελύτη και τον Σεφέρη, μέχρι τον Παλληκαρίδη και τον Αυξεντίου, τους στρατιώτες των Κυπριακών Θερμοπυλών του 1974, τον Γιαλοφό, τον Καραθανάση, τον Βλαχάκο και τον Γεώργιο Μπαλταδώρο.

Επιλέγουμε τη Μακεδονία, το Αιγαίο, τη Θράκη, την Κύπρο, τη Βόρειο Ήπειρο, τη Διασπορά τον Ελληνισμό της Αντίστασης και της Συνέχειας .

Καλή χρονιά, καλόν αγώνα σε όλες και όλους!

